

[Forsvarsministeren]

tænkte situationer, hvor taktiske atomvåben forudsættes anvendt af allierede styrker.«

Jeg finder stadig dette svar dækkende, ligesom jeg finder denne uddannelse helt i overensstemmelse med dansk atomvåbenpolitik.

Spm. nr. S 1099

Til *kirkeministeren* (25/4 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det med ministerens velsignelse, at præsterne åbner landets kirker for asylsøgere, så kirken bliver et aktionssted for demonstrationer rettet mod staten?«

Begrundelse

Den seneste aktion fandt sted i Budolfi kirke i Ålborg, hvor præsten tillod demonstranterne at opfolde sig i kirkens krypt. Tidligere har Vor Frue kirke i København været besat af demonstrerende asylsøgere, der var utilfredse med gældende lovgivning.

Svar (1/5 85):

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Spørgeren nævner, at »præsterne åbner landets kirker for asylsøgere, så kirken bliver et aktionssted for demonstrationer rettet mod staten«. Der sigtes herved til to tilfælde, hvor asylsøgere uden forudgående varsel tog ophold i henholdsvis Københavns domkirke og Budolfi kirke i Ålborg og nægtede at forlade disse, da de blev bedt om det. I denne vanskelige situation affandt kirkens præster sig med, at de asylsøgende forblev i kirken natten over, hvorefter de forlod denne i ro og orden. Det er jo let nok at kritisere, men kunne man med rette forlange, at præsterne skulle have handlet anderledes, end de gjorde?

At hidkalde politiet ville kunne fremkalde situationer, der ville stride imod hensynet til kirkerummets værdighed.

Min mening er, at præsterne har levet op til deres ansvar og handlet på en måde, som folkekirken kan være tjent med.

Spm. nr. S 1106

Til *indenrigsministeren* (26/4 85) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at et atomangreb på 30 militært betydende mål i Danmark formentlig vil medføre, at mere end ½ million mennesker efter 1 times forløb vil have modtaget dødelig stråledosis, og at begravelsen af ligene medfører et arealbehov på omkring ½ km²?«

Begrundelse

I ministerens noget undvigende svar af 11. april 1985 på mit spørgsmål om arealbehovet til massebegravelse af krigsdøde står der, at antallet af lig »vil afhænge af omfanget og karakteren af den krigssituation, landet kan komme i«.

Og det siger jo sig selv. Men man må vel forvente, at den minister, som på regeringens vegne har påtaget sig planlægningen af det såkaldte civile beredskab, også har en vis fornemmelse af, hvad vi står over for. Det ligger således ligefor at tage udgangspunkt i det officielle trusselsbillede, CF-styrelsen har udmålet i forståelse med forsvarskommandoen.

Trusselsbilledet omtales bl.a. i »Memorandum om civilforsvaret i 80'erne«, og det fremgår, at »anvendelsen af større atomvåben mod udvalgte mål på dansk territorium ikke kan udelukkes«.

Dette tager lægepejcen højde for i et regneeksempel, hvor forfatterne forestiller sig et atomangreb på 30 udvalgte militære mål.

Umiddelbart efter eksplosionerne vil der være »40.000 døde, 200.000 kvæstede (sårede og forbrændte) og 20.000, der har modtaget dødelig stråledosis. Uden beskyttelse vil ca. 1 million mennesker efter eksplosionen have modtaget en stråledosis, der med sikkerhed medfører døden for halvdelen«. (»Medicinske konsekvenser af krig med kernevåben«, Kbh. 1982).

Der kan altså udmærket blive tale om langt flere ofre, så jeg vil tillade mig at beregne arealbehovet til begravelse af 1 million mennesker og i øvrigt se bort fra problemet med at skaffe arbejdskraft, maskiner m.v. under de specielle forhold, vi her beskæftiger os med.

Hvis ligene tænkes anbragt i standardkister og stablet i tre lag, skal der bruges ca. ½ km², svarende til 43 fodboldbaner af størrelse som Idrætsparkens. Men da det formentlig vil være umuligt at skaffe kister nok, går jeg